

362.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 2 maja 1919 r. o wyłącznym upoważnieniu Państwa do zakładania rurociągów, służących do prowadzenia gazów ziemnych, regulowania produkcji i zużytkowania ich.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawę z dnia 2 maja 1919 r. o wyłącznym upoważnieniu Państwa do zakładania rurociągów, służących do prowadzenia gazów ziemnych, regulowania produkcji i zużytkowania ich (Dz. P. P. Nr. 39, poz. 292) zmienia się i uzupełnia zgodnie z postanowieniami art. 2 — 5 niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. W art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. po słowach „(zakłady gazu ziemnego)” dodaje się: „tudzież prawo do ich eksploataowania”. W tymże samym ustępie w zdaniu drugim skreśla się wyrazy: „urządzeń przeznaczonych na potrzeby kopalń przedsiębiorcy, który gazu dobywa” — natomiast wstawia się: „a) odgałęzień, łączących kopalnie z zakładami gazu ziemnego, jak i zakłady te z poszczególnymi konsumentami, b) rurociągów gazowych, któreimi właściciel kopalni produkującej gaz ziemny — rozprowadza gaz wydobyty z własnej kopalni dla własnych celów i dla potrzeb sąsiednich kopalń mineralów żywicznych, przyczem jeżeli długość rurociągu dla celów własnych producenta gazu przekracza 10 km., a dla celów innych kopalń 2 km. — Minister Przemysłu i Handlu zadecyduje wedle swego uznania, czy gazociąg taki podlega tej zasadzie.”

W zdaniu pierwszym ustępu 2 tegoż art. 2 po słowach: „na czas ograniczony” dodaje się: „umożliwiający amortyzację zakładu”.

Art. 3. Artykuł 4 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Grunty, potrzebne do budowy zakładów gazów ziemnych i odgałęzień przewodów głównych, mogą być w razie, gdy właściciele nie godzą się na ich odstąpienie, wywłaszczone na czas ściśle określony w myśl postanowień obowiązującej ustawy naftowej z tem, że prawo do żądania wywłaszczenia przysługuje właścicielowi danego zakładu gazowego, względnie odgałęzienia”.

Art. 4. Artykuł 6 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Taryfy cen za przewożenie gazów ziemnych oraz taryfy cen gazu dla konsumentów zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu po ewentualnym wysłuchaniu stron zainteresowanych i rzeczoznawców.

Wysokość wynagrodzenia za gaz, oddawany w myśl postanowień art. 5, ustala w razie niedojścia do porozumienia między producentami gazów ziemnych a zarządem zakładów gazów ziemnych okręgowy urząd górniczy po wysłuchaniu stron zainteresowanych i rzeczoznawców.

Strona, niezadowolona z wysokości wynagrodzenia, oznaczonego orzeczeniem okręgowego urzędu górniczego, może w ciągu 30 dni od doręczenia orzeczenia domagać się ustalenia wysokości tego wynagrodzenia w drodze skargi sądowej, skierowanej przeciwko stronie przeciwnej”.

Art. 5. Artykuł 7 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. uzupełniony zostaje końcowym ustępem o następującym brzmieniu:

„O ile przed upływem okresu czasu, na który prawo nadano (art. 2), zajdzie potrzeba wstrzymania ruchu w zakładzie gazu ziemnego, a okręgowy urząd górniczy po wysłuchaniu rzeczoznawców i stron zainteresowanych stwierdzi, że amortyzacja jego jeszcze nie nastąpiła, urządzenia zakładu tego stają się własnością uprawnionego, jeśli Państwo z przysługującego mu prawa wykupu nie skorzysta”.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 maja 1919 r. o wyłącznym upoważnieniu Państwa do zakładania rurociągów, służących do prowadzenia gazów ziemnych, regulowania produkcji i zużytkowania ich z uwzględnieniem wyżej wprowadzonych zmian oraz ze zmianą wyrażenia „Ministerstwo Przemysłu i Handlu” na wyrażenie „Minister Przemysłu i Handlu” (Dz. P. P. P. Nr. 39, poz. 292).

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*